॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ಹದಿನಾಲ್ಕು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಜಯ ಜಯ ಸಾಯಿ ಸಂತವರಾ । ಜಯ ಜಯ ದಯಾಳಾ ಗುಣಗಂಭೀರಾ ।
ಜಯ ಜಯ ನಿರ್ವಿಕಾರಾ ಪರಾತ್ಪರಾ । ಜಯ ಜಯ ಅಪಾರಾ ನಿರವದ್ಯಾ ॥ 1

ಅಲಕ್ಷ್ಯದಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯನಿರಿಸಿ । ನಿಜಭಕ್ತರಿಗೆ ದಯೆ ತೋರಿಸಿ ।
ಸಂಕಟಗಳಿಂದ ಪಾರುಗಾಣಿಸಿ । ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವೆ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರಗಳಲಿ ॥ 2

ದಿನೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಲು । ಇದೊಂದು ಲೀಲಾವತಾರವಿರಲು ।
ದುರ್ಧರವಾದ ಭಕ್ತ ದುರ್ವಾಸನೆಗಳು । ಅವುಗಳ ದುಷ್ಟ ನಿಶಾಚರರೆಂದು ಸಂಹರಿಸಲು ॥ 3

ಸದ್ಭಾವದಿಂದ ದರ್ಶನಕೆ ಬಂದವರು । ಅವರೆಲ್ಲ ಸ್ವಾನಂದರಸವ ಪ್ರಾಸಿಸಿದರು ।
ಆನಂದ ನಿರ್ಭರರಾಗಿ ಅವರು । ಪ್ರೇಮ ಸುಖದಲಿ ಲೋಲಾಡಿದರು ॥ 4

ಏವಂಗುಣ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರಡಿಗೆ । ದೀನ ಹೀನ ನಾ ಅತಿ ವಿನೀತನಾಗಿ ।
ಅವರ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳಿಗೆ । ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮನ ಮಾಡುವೆ ॥ 5

ಇನ್ನು ಪೂರ್ವಕಥಾನುಸಂದಾನ । ಕಪ್ಪುನಾಯಿ ಭಕ್ಷಿಸಲು ಮೊಸರನ್ನ ।
ಹಿಮಜ್ವರದ್ದಾಯಿತು ನಿರಸನ । ಈ ಕತೆಯ ಹೇಳಲಾಯಿತು ॥ 6

ದುರ್ಧರವಾದ ಭೇದಿ ಆಮಾಂಶಗಳು । ತೋಬೆರಳಿನ ಸನ್ನೆಮಾತ್ರದಿಂದವುಗಳು ।
ಹುರಿದ ನೆಲಗಡಲೆಯ ಕಾಳುಗಳನು । ತಿನ್ನಲು ಕೊಟ್ಟಾಗ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟವು ॥ 7

ಅದರಂತೆಯೇ ಒಬ್ಬನ ಹೊಟ್ಟೆ ಶೂಲಿ । ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಕಿವಿ ಶೂಲಿ ।
ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಬಂದಿದ್ದ ಕ್ಷಯದಿಂದ ಬಳಲಿ । ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ದೂರಾದವು ॥ 8

ಸಾಯಿಯ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದು । ಭೀಮಾಜಿ ಸುಖಸಂಪನ್ನನಾದದ್ದು ।
ಸಾಯಿ ಪದದಲಿ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದು । ಅಖಂಡ ಶರಣಾಗತನವರಿಗೆ ॥ 9

ಅದರಂತೆಯೇ ಇದೊಂದು ಹೊಸ ಪ್ರಕಾರ । ಇದು ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಚಮತ್ಕಾರ ।
ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ಕೇಳಲು ಆತುರ । ಅದಕೆ ಸಾದರಪಡಿಸುತಿರುವೆ ॥ 10

ಕೇಳುಗನು ಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳದಿರಲು । ಹೇಳುವವನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಮನಸಾದೀತು ಹೇಳಲು ।
ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ರಸಭರಿತವಾಗಲು । ಗುಣಪೂರ್ಣ ಕಥನ ಆದೀತು ॥ 11

ವಕ್ತಾ ಏನು ಕಥೆ ಹೇಳಿಯಾನು । ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶ್ರೋತೃಗಳ ಅಧೀನನವನು ।
ಅವನು ಶ್ರೋತೃಗಳನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವನು । ರಸವರ್ಧನವೂ ಅವರಿಂದ ॥ 12

ಮೊದಲೇ ಸಂತ ಚರಿತ್ರವಿದು । ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಒಳ ಹೊರಗೂ ಸಿಹಿ ಇದು ।
ಸಂತರ ಆಹಾರವಿಹಾರವೂ ಸವಿಯಾಗಿರುವುದು । ಸಹಜ ನುಡಿದರೂ ಸವಿ ತುಂಬಿರುವದು ॥ 13

ಚರಿತ್ರವಲ್ಲ ಇದು ಸ್ವಾನಂದ ಜೀವನ । ಸಾಯಿ ಮಹಾರಾಜರಾಗಿ ದಯಾಘನ ।
ಸುರಿಸಿದರು ನಿಜಸ್ಮರಣಕ್ಕೆ ಈ ಸಾಧನ । ಭಕ್ತರಿಗಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ॥ 14

ಕಥೆ ಹೇಳುವರು ಪ್ರವೃತಿಯದು । ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸುವರು ನಿವೃತ್ತಿಯದು ।
ಹೀಗೆ ಪ್ರಪಂಚ ಪರಮಾರ್ಥಗಳೆರಡರದೂ । ಸತ್ಪುರುಷರ ಈ ಕಥೆಗಳು ॥ 15

ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಇದೇ ಇರಬೇಕು । ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸುಖವಿರಬೇಕು ।
ಆದರೂ ನಿತ್ಯ ಎಚ್ಚರಾಗಿರಬೇಕು । ದೇಹದ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಬೇಕು ॥ 16

ಅನಂತ ಪುಣ್ಯದ ಬಲವಿದ್ದಾಗ । ಆಕಸ್ಮಾತ ಜೀವಕ್ಕೆ ನರದೇಹ ದೊರೆತಾಗ ।
ಅದರಲ್ಲೂ ಆತ ಪರಮಾರ್ಥ ಅರಿತಾಗ । ಅದೊಂದು ಭಾಗ್ಯ ಬೇರೆ ತರಹ ॥ 17

ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿರಲು । ಸಾರ್ಥಕವೇನು ಹುಟ್ಟಿ ಭೂಭಾರದಂತಿರಲು ।
ಹೆಚ್ಚಿನದೇನು ಇರುವದು ಪಶುವಿಗಿಂತಲೂ । ಬದುಕುವುದರ ಸುಖ ಅವನಿಗೆ ॥ 18

ಆಹಾರ ನಿದ್ರಾ ಭಯ ಮೈಥುನ । ಇನ್ನೇನೂ ತಿಳಿಯದು ಬೇರೆಯದನ ।
ಅಂತಹ ನರ ಕೇವಲ ಪಶು ಸಮಾನ । ಬಾಲ ಕೋಡುಗಳಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೇ ॥ 19

ಈ ನರಜನ್ಮದ್ದೆಷ್ಟು ಮಹತಿ । ಅದರಿಂದಲೇ ಸಾಧಿಸುವದು ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿ ।
ಚರಣಕ್ಕೆರಗುವವು ನಾಲ್ಕು ಮುಕ್ತಿ । ನಿಜಾತ್ಮ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೂ ಇದರಿಂದಲೇ ॥ 20

ಮೇಘಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆ ಹೊಳೆವಂತೆ । ಈ ಸಂಸಾರ ಚಂಚಲವಿರುವದು ಅದರಂತೆ ।
ಕಾಲಸರ್ಪದ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಂತೆ । ಜನಕೆ ಸುಖದ ಕ್ಷಣವೂ ದುರ್ಮಿಳ ॥ 21

ಸೋದರ ಸೋದರಿ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳು । ಪತ್ನಿ ಮಗ ಮಗಳು ।
ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹದಲಿ ಹರಿಯುತ್ತ ಬಂದಿರಲು । ಒಂದೆಡೆ ಬಂದಿರುವಂತಿದು ॥ 22

ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಒಂದೆಡೆ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣುವುದು । ತೆರೆಯೊಡನೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ಚದುರಿ ಹೋಗುವದು ।
ಮತ್ತೆ ಒಂದೆಡೆ ಬರಲಾರವೆಂದೂ । ಒಮ್ಮೆ ದೂರ ಸರಿದ ಮೇಲೆ ॥ 23

ಆತ್ಮಹಿತವನು ಸಾಧಿಸದವನು । ವ್ಯರ್ಥತಾಯಿಯ ಬಳಲಿಸಿದನು ।
ಪಡೆಯದೇ ಸಂತರ ಚರಣಗಳನು । ಜನ್ಮದ ಹಾನಿಯಾದೀತು ॥ 24

ಯಾವಾಗ ಪ್ರಾಣಿಯು ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬಂದ । ಆಗಿನಿಂದಲೇ ಮೃತ್ಯುವಿನ ದಾರಿಗೆ ನಡೆದ ।
ಇಂದು ನಾಳೆ ನಾಡದುಗಳ ನಂಬಿದ । ಆ ನರ ಮೋಸ ಹೋದಂತೆಯೇ ॥ 25

ಸ್ಮರಣವಿರಬೇಕು ಈ ಮರಣದ್ದು । ಕಾಲದ ಆಹಾರ ಈ ದೇಹವಿರುವದು ।
ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಲಕ್ಷಣವೇ ಇಂಥದು । ಅದಕೆ ಎಚ್ಚರಾಗಿರಬೇಕು ॥ 26

ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುವಾಗ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವದು । ಅದರಿಂದ ಸಹಜದಲಿ ಪರಮಾರ್ಥ ಲಭಿಸುವುದು ।
ಅದರಿಂದ ಪ್ರಪಂಚದಲಿ ಆಲಸ್ಯ ಕೂಡದು । ಪುರುಷಾರ್ಥದೆಡೆ ಉದಾಸರಿರಬಾರದು ॥ 27

ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಸಾಯಿ ಕಥೆಯ ಕೇಳುವರು । ನಿಃಶ್ರೇಯಸ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದು ।
ಸಾಯಿ ಚರಣದಲಿ ಭಕ್ತಿ ಬೆಳೆದು । ಸುಖ ಸಂಪತ್ತಿಯ ಪಡೆಯುವರು ॥ 28

ಸಾಯಿಯಲಿ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರೇಮ ಇರುವವರಿಗೆ । ಈ ಕಥೆಯ ಸಂಗ್ರಹ ಅವರಿಗೆ ।
ನೆನಪಿಸುವದು ಅದು ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ । ಸಾಯಿ ಚರಣಜ ಪಂಕಜವ ॥ 29

ನಿಃಶಬ್ದವನು ಶಬ್ದದಿಂದ ಹೇಳಲು । ಅತೀಂದ್ರಿಯವನು ಇಂದ್ರಿಯದಿಂದ ಸೇವಿಸಲು ।
ಈ ಕಥಾಮೃತ ಪಾನವನು ಎಷ್ಟೇ ಮಾಡಲು । ಪೂರ್ಣ ಸಮಾಧಾನ ಲಭಿಸದು ॥ 30

ಅತರ್ಕ್ಯ ಸಂತರ ವಿಂದಾನ । ಅನಿರ್ವಚನೀಯ ಅವರ ಮಹಿಮಾನ ।
ಮಾತಿನಲದರ ಪೂರ್ಣ ಕಥನ । ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥರಾರೂ ಇಲ್ಲ ॥ 31

ನಿತ್ಯವೂ ಈ ಕಥೆಗಳ ಆಲಿಸಲು । ನಿತ್ಯವೂ ಸಾಯಿಯ ಕಾಣುವವು ಕಂಗಳು ।
ಮನದಲಿ ಧ್ಯಾನದಲಿ ಹಗಲಿರುಳು । ಸ್ಮರಣೆಯೊಳು ಚಿಂತನೆಯೊಳು ಉಳಿಯುವುದು ॥32

ಕುಳಿತಾಗ ಮಲಗಿದಾಗ ಮತ್ತು । ಉಣುವಾಗ ಜೊತೆಗೂ ಬರುವನು ।
ಬರು ಹೋಗುವಾಗ । ಊರಿರಲಿ ಕಾಡಿರಲಿ ನಿರಂತರ ॥ 33

ಹೀಗೆ ಬರಲು ನಿಧಿದ್ಯಾಸದೊಳು । ಮನ ಹೋಗುವದು ಉನ್ಮನಿ ಸ್ಥಿತಿಯೊಳು ।
ಅನುದಿನದಲಿ ಹೀಗಾಗುತಿರಲು । ಚಿತ್ತವು ಚೈತನ್ಯದಲಿ ಸಮರಸವಾದೀತು ॥ 34

ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು । ಪೂರ್ವಾಧ್ಯಾಯದ ಅಂತ್ಯದಲಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ।
ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುವಾ ಇನ್ನು । ಶ್ರೋತೃಗಳು ಲಕ್ಷ ಕೊಡಿರಿತ್ತ ॥ 35

ಶಿರಾಪುರಿ ಈ ಭಾವ ಭಕ್ತಿಯೆಂಬುದು । ಎಷ್ಟೇ ತಿಂದರೂ ಸಾಕೆನಿಸದು ।
ಕಂಠದವರೆಗೆ ತಿಂದರೂ ಅದು । ಪೂರ್ಣ ತೃಪ್ತಿಯಾಗದು ॥ 36

ಇನ್ನು ಈ ಎರಡನೆಯ ಕಥೆಯನು । ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ತಾವು ಕೇಳಲು ಇದನು ।
ಸಂತ ದರ್ಶನದ ಸಾರ್ಥಕತೆಯನು । ಅರಿತಲ್ಲಿ ದೃಢ ಮನವಾದೀತು ॥ 37

ಬಾಬಾ ಹೊರನೋಟಕ್ಕೆ ಏನೂ ಮಾಡರು । ಸ್ಥಳ ಬಿಟ್ಟೂ ಕದಲರು ।
ಆದರೂ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲ ತಿಳಿಯುವರು । ಅದರನುಭವವನೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಡುವರು ॥38

ಸತ್ತ್ವವಿದುದ್ದು ನಿಜಪಿಂಡದಲ್ಲಿ । ಅದೇ ತುಂಬಿದೆ ಅಖಿಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ ।
ದೇಹವನ್ನದರ ಮೇಲೆ ನಿವಾಳಿಸಿ ಚೆಲ್ಲಿ । ಅಖಂಡತನವ ಅವಲೋಕಿಸಿರಿ ॥ 39

ಆ ಸತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಶರಣಾದವರಿಗೆ । ಸರ್ವದರಲ್ಲಿಯೂ ಏಕತ್ವ ಅವರಿಗೆ ।
ನಾನಾತ್ವವ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ । ಜನನ ಮರಣ ಪರಂಪರೆ ತಪ್ಪದು ॥ 40

ನಾನಾತ್ವವನು ಕಾಣುವ ಬುದ್ಧಿ । ಅವಿದ್ಯೆಯೆಂದೇ ತಿಳಿಯಬೇಕದನು ತ್ರಿಶುದ್ಧಿ ।
ಗುರುವಿನಾಗಮನದಿಂದಾಗುವದು ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧಿ । ಸ್ವರೂಪ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಅದರಿಂದಲೇ ॥ 41

ಅವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿ ಪಡೆಯುವದು । ಅದೇ ಏಕತ್ವದ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಎನಿಸುವದು ।
ಅಣು ಮಾತ್ರವೂ ಚಿತ್ತದಲಿ ಭೇದವಿರುವದು । ಅನನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಾದೀತು ॥ 42

ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಯಾಗಿ ಸ್ಥಾವರಗಳಲ್ಲಿದ್ದು । ಯಾವಯಾವದು ಉಪಾಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದದ್ದಿರುವದು ।
ಅವಿವೇಕಿಗಳಿಗೆ ಅಬ್ರಹ್ಮದಂತೆ ಕಾಣುವದು । ಆದರದೆಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮವೇ ತುಂಬಿದೆ ॥ 43

ಅದೆಲ್ಲ ವಿಜ್ಞಾನ ಘನ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳದ್ದು । ಸಂಸಾರ ಧರ್ಮದ್ದಲ್ಲಿ ಅಭಾವವಿರುವದು ।
ನಾಮರೂಪ ಸ್ಥಳಗಳ ಅಳಿಸಲದು । ನಿರವಯವ ಭ್ರಹ್ಮವೆನಿಸುವದು ॥ 44

ಸ್ವಭಾವ ಭೇದದಿಂದ ಉಪಾಧಿಗಳು । ಪ್ರಮಾದಿಂದ ಅವಿದ್ಯಾ ಮೋಹಾದಿಗಳು ।
ನಾನಾತ್ವದಲಿ ಈ ಚಿತ್ತ ತೊಡಗುವದು । ಏಕತ್ವದ ಭೋದದಿಂದ ಸ್ವಸ್ಥವಾಗುವದು ॥ 45

ನಾಬೇರೆ ಜನ ಬೇರೆ ಎಂಬಂಥದು । ಯಾರಿಗೆ ಬೇರೆಂಬುದೂ ಇರದು ।
ಅಖಂಡವಾಗಿ ಏಕರಸದಿಂದ ತುಂಬಿರುವದು । ಇನ್ನೊಂದೆಂಬುದೇ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿಯದು ॥46

ನಾಮ ರೂಪ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವದು । ಇದೆಲ್ಲವನು ಉಪಾಧಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು ।
ನಾನಾತ್ವವನು ಸರ್ವಥೈವ ಬಿಡುವದು । ಬ್ರಹ್ಮವಾಗುವದೆಂದರೆ ಅದೇ ॥ 47

ನಾನೇ ಈ ಎಲ್ಲ ಇರುವುದು । ನನ್ನ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಏನೂ ಇರದು ।
ಅಶೇಷವಾಗಿ ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕುಗಳ ತುಂಬಿದ್ದು । ಮದನ್ಯಯಾವೂದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ॥ 48

ಇದೇ ಭಾವನೆಯನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕು । ಮಾಯೆಯ ಮೂಲವನ್ನು ದೂರ ಸರಿಸಬೇಕು ।
ನನ್ನನಲ್ಲದೇ ಬೇರೆ ವಸ್ತುವೇ ಇಲ್ಲೆನಬೇಕು । ದೃಷ್ಟಿಯ ನಿಂತು ಬೀರಬೇಕು ॥ 49

ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಸಂಶಯ ಬರುವದು । ಹಾಗಿದ್ರೆ ಈ ಭೇದ ಹೇಗೆ ಆಗುವದು ।
ಜೀವವು ತಿಳಿಯಕೊಳ್ಳ ತಕ್ಕದ್ದು ಬ್ರಹ್ಮವು ತಿಳಿಯ ತಕ್ಕದ್ದು । ಇದನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಉಪಾಯವೇನು ॥ 50

ಭೇದ ಬುದ್ಧಿಯು ಎಳ್ಳು ಕಾಳಷ್ಟಿದ್ದು । ಅನನ್ಯತ್ವವನು ಹೊಡೆದು ಹಾಕುವದು ।
ಕೂಡಲೇ ನಾನಾತನವನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವದು । ಜನ್ಮ ಮರಣಕಾರಕವಾದ ॥ 51

ಅವಿದ್ಯಾತಿಮಿರ ದೃಷ್ಟಿ । ಅದರ ಲೋಪವಾದರೆ ಲೋಪವಾಗುವದು ಸೃಷ್ಟಿ ।
ಸ್ವಸ್ವರೂಪದಿಂದ ತುಂಬೀತು ದೃಷ್ಟಿ । ಕೂಡಲೇ ನಾನಾತ್ವ ಮರೆಯಾದೀತು ॥ 52

ಶುದ್ಧೋದಕದಲಿ ಶುದ್ಧೋದಕವನು । ಹಾಕಲು ಅದೆಲ್ಲಾಒಂದೇ ಆಗುವದು ।
ಒಂದರಲೊಂದು ಬೆರೆತು ಹೋಗುವದು । ಒಂದಿಷ್ಟು ಭೇದ ಉಳಿಯದು ॥ 53

ಕಾಷ್ಠಾಕಾರಗಳು ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದು । ಅಗ್ನಿ ರೂಪದಲಿ ಒಂದೇ ಆಗುವದು ।
ಆಗ ಅದು ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನ ಆಕಾರಹೀನವಾಗುವದು । ನಿಜರೂಪದಲಿ ವಿಲೀನವಾಗಿ ॥ 54

ಇದರಂತೆಯೇ ಆತ್ಮೈಕ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನ । ಬೇಕಿಲ್ಲ ಬೇರೆ ಪ್ರತಿಪಾದನ ।
ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಆತ್ಮವು ಪರಿಪೂರ್ಣ । ರೂಪಹೀನವದು ಸರ್ವಥಾ ॥ 55

ವಿಪರೀತ ಮಿಥ್ಯಾರೋಪ ಕಾರಣ । ಯಾವಾಗಲೂ ಭ್ರಮಿತವಾಗಿರುವದು ಮನ ।
ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ಜನ್ಮ ಮರಣಾದಿ ದುಃಖಗಳನ । ದುಃಖಿತ್ತನು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಾಣಿಯು ॥ 56

ನಾಮರೂಪಾದಿ ಉಪಾಧಿಗಳ ತ್ಯಜಿಸಿದ । ವಿಶುದ್ಧ ವಿಜ್ಞಾನ ರೂಪ ಧರಿಸಿದ ।
ಸಿದ್ಧನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಯ ಮಾಯಾ ಬಂಧ । ನಿತ್ಯ ನಿಜಾನಂದದಲಿ ರತನವ ॥ 57

ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯ ಉದಾಹರಣ । ಮೂರ್ತಿಮಂತ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿಯ ಚರಣ ।
ಭಾಗ್ಯದಿಂದಾರಿಗೆ ದೊರಕಿದೆಯೋ ದರ್ಶನ । ಅಂಥ ಜನರೇ ಧನ್ಯರು ॥ 58

ಎನಿಸುವದು ಚಂದ್ರನು ನೀರಿನಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ । ಆದರೂ ಅವನು ಉದಕಾತೀತನಿರುವಂತೆ ।
ಭಕ್ತ ಪರಿವೇಷ್ಟಿತ ಸಂತರೂ ಅದರಂತೆ । ವಸ್ತುತಃ ಅಲಿಪ್ತರು ಅವರಿಂದ ॥ 59

ಭಕ್ತರಿಂದ ಆವರಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರಲು । ಆದರೂ ಅವರಾಸಕ್ತಿ ಇರದು ಎಲ್ಲೂ ।
ಸ್ವಸ್ವರೂಪದಲೇ ಚಿತ್ತವಿರಲು । ಯಾವಾಗಲೂ ಬೇರೇನನು ಕಾಣರು ॥ 60

ಇಂಥ ಈ ಮಹಾ ಸಾಧುಸಂತರು । ಅವರಧೀನನಾಗಿ ನಡೆಯುವವನು ದೇವರು ।
ವಿಶ್ವದಲಿ ಅಪ್ರಾಪ್ತವೆಂಬುದೊಂದು ಇಲ್ಲದ ಅವರು । ಜ್ಞಾತವಿಲ್ಲದುದೊಂದೂ ಇರದು ॥ 61

ಉಪದೇಶ ಕೊಡುವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರು । ಇಂಥ ಅನೇಕ ಗುರು-ಶಿಷ್ಯರು ಜಗದಲಿಹರು ।
ಆದರೆ ಉಪದೇಶದ ಜೊತೆ ಅನುಭೂತಿ ಕೊಡುವವರು । ಅಪರೂಪವಾಗಿರುವರಲ್ಲೋ ॥ 62

ಈ ಪೂರ್ವವರ್ಣನ ಸಾಕು ಇನ್ನು । ಮಾಡುವ ಮುಖ್ಯ ಕಥಾವತರಣವನು ।
ಅದಕಾಗಿ ಉತ್ಕಂಠಿತರಾದ ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಇನ್ನು । ಶ್ರವಣಸಂಪನ್ನರಾಗುವಾ ॥ 63

ಮೊಗಲಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಣ ನಾಂದೇಡ । ಅಲ್ಲಿಯ ಪಾರಶೀ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಿದ್ದ ।
ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಲೋಕ ಪ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದ । ಹೆಸರವನಿಗೆ ರತನಜಿ ಎಂದು ॥ 64

ಧನ ಸಂಪತ್ತು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜೊತೆಗೆ । ದನಕರು ಹೊಲಗದ್ದೆ ಗಳಿರುವಾಗ್ಗೆ ।
ಅವರ ವಾಡೆಯು ಮುಕ್ತದ್ವಾರ ಎಲ್ಲರಿಗೆ । ಬರಿಗೈಲಿ ಯಾರೂ ಹಿಂದಿರುಗರಲ್ಲಿಂದ ॥ 65

ಹೀಗೆ ನೋಟಕೆ ಆನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ । ಮುಳುಗಿದ್ದರೂ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ।
ಅಸಹ್ಯ ಚಿಂತೆ ಬೆಂಕಿ ಅಂತರದಲ್ಲಿ । ಯಾವಾಗಲೂ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು ॥ 66

ಇದಂತೂ ಈಶ್ವರೀ ಸೂತ್ರವೇ ಇರುವುದು । ಅಕಲಂಕ ಸೌಖ್ಯವು ಯಾರಿಗೂ ಇರದು ।
ಯಾರಿಗೆ ಯಾವುದು ಯಾರಿಗೆ ಯಾವುದು । ಕೊರಗು ಇದ್ದೇ ಇರುವುದು ॥ 67

ಯಾರೆನ್ನಬಹುದು ನಾನೇ ದೊಡ್ಡವನು । ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಗಳಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ।
ಮನಬಂದಂತೆ ವರ್ತಿಸುವನು ಸಲ್ಲದ ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ॥ 68

ನಿರ್ವ್ಯಂಗ್ಯವಿದ್ದರೆ ದೃಷ್ಟಿ ತಾಗೀತು । ಎಂದು ದೇವರೆ ಅದಕೊಂದು ಕಪ್ಪು ದೃಷ್ಟಿಯ ಬೊಟ್ಟು ।
ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಇಟ್ಟು । ಕಳಿಸಿರುವದು ಸುಪರಿಚಿತವಿರುವುದು ॥ 69

ರತನಜೀ ಧನ ಕನಕ ಸಂಪನ್ನ । ಬರು ಹೋಗುವವರಿಗೆ ಹಾಕುವನು ಅನ್ನ ।
ದೀನರ ದೈನ್ಯವನು ಮಾಡುವ ವಿಚ್ಛಿನ್ನ । ಸುಪ್ರಸನ್ನನವ ಯಾವಾಗಲೂ ॥ 70

ಈ ರೀತಿ ಶೇಡಜಿಯು ಸುಖದಲಿದ್ದ । ಎಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಜನರ ಮನದ ।
ವಿತ್ತದ ಸೌಖ್ಯವೆಂಥದ್ದು ಆ ಪುತ್ರನಿಲ್ಲದ । ಯಾವಾಲೂ ಚಿಂತೆ ಕಾಡುತಿರುವಾಗ ॥ 71

ಕನ್ಯಾ ಸಂಪತ್ತಿ ಇತ್ತು ದೊಡ್ಡದು । ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಹನ್ನೆರಡು ।
ಸಾಧ್ಯವೇ ಸುಖದ ಗಾಳಿಯೂ ಬೀಸುವುದು । ಮನಸಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಇದ್ದೀತೇ॥ 72

ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದ ಹರೀ ಕೀರ್ತನ । ತಾಲಸ್ವರವಿಲ್ಲದ ಗಾಯನ ।
ಯಜ್ಞೋಪವೀತವಿಲ್ಲದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ । ಏನು ಶೋಭೆ ತಂದೀತು ॥ 73

ಸಕಲ ಕಲಾ ಪ್ರವೀಣನಾಗಿರಲು । ಸಾರಾಸಾರ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಿರಲು ।
ಆಚಾರ ಸಂಪನ್ನವಿದ್ದು ಭೂತದಯೆ ಇಲ್ಲದಿರಲು । ಏನು ಶೋಭೆ ತಂದಿತು ॥ 74

ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ತಿಲಕ ಗೋಪಿ ಚಂದನ । ಕೊರಳಲಿ ತುಲಸೀ ಮಾಲೆ ಭೂಷಣ
ಜಿವ್ಹೆಯಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಂತವಿಂಡಬನ । ಅಲ್ಲಿ ಶೋಭೆ ಎಂಥದಿದ್ದಿತ್ತು ।। 75

ಅನುತಾಪವಿಲ್ಲದ ತೀರ್ಥಾಟನ । ಕೊರಳ ಸರವಿಲ್ಲದ ಅಲಂಕರಣ ।
ಪುತ್ರನಿಲ್ಲದ ಗೃಹಸ್ಥ ಸದನ । ಶೋಭೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೀತು ॥ 76

ಒಂದಾದರು ಪುತ್ರ ಸಂತಾನ । ಕೊಟ್ಟಾನೇ ಆ ನಾರಾಯಣ ।
ಇದೇ ಚಿಂತೆ ಅನುದಿನ । ಮನ ನಿಶ್ಚಿಂತವಾಗದು ॥ 77

ಶೇಟಜಿ ಇರುತಿರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಖಿನ್ನ । ರುಚಿಸದವನಿಗೆ ನೀರು ಅನ್ನ ।
ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಉದ್ವಿಗ್ನ ಮನ । ಚಿಂತೆಯಲಿ ಮುಳಗಿರುವ ಯಾವಾಗಲೂ॥ 78

ದೇವಾ ನನ್ನ ಇದ್ದೊಂದು ಕಲಂಕ । ತೊಳೆದು ಮಾಡೆನ್ನ ನಿಷ್ಕಲಂಕ ।
ಕೊಡು ಒಬ್ಬ ವಂಶೋದ್ಧಾರಕ । ಪ್ರಭುವೇ ನನ್ನ ಲಜ್ಜೆಯನುಳಿಸು ॥ 79

ದಾಸಗುಣವಿನ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿ ಇರುವುದು । ಅಂತರಂಗದ ಮಾತು ಎಲ್ಲ ಹೇಳುವುದು ।
ಹೇಳುವರು ನೀ ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗೆಂದು । ಮನದಿಚ್ಛೆ ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು ॥ 80

ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾಬಾರ ದರ್ಶನ । ಮಾಡಿ ಅವರ ಚರಣಕೆ ವಂದನ ।
ಸಾದ್ಯಂತ ಹೇಳು ನಿನ್ನ ಮನಲಿದ್ದುದನ್ನ । ಬಾಬಾ ಆಶೀರ್ವಚನವ ಕೊಡುವರು ॥ 81

ಹೋಗಲ್ಲಿ ಆಗುವುದು ನಿನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣ । ಅತರ್ಕ್ಯವಿರುವುದು ಬಾಬಾರ ಮಹಿಮಾನ ।
ಹೋಗು ಆ ಸಂತನಿಗೆ ಶರಣ । ಕೃತ ಕಲ್ಯಾಣನಾಗುವಿ ॥ 82

ರತನಜಿಗೆ ಹಿಡಿಸಿತು ವಿಚಾರ । ಮಾಡಿದನು ಮನಸಿನ ನಿರ್ಧಾರ ।
ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ । ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದರು ರತನಜಿ ॥ 83

ಮಶೀದಿಗೆ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋದರು । ಸಾಯಿ ಪಾದಕೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿದರು ।
ಪುಣ್ಯರಾಶಿಗಳಾದ ಮಹಾರಾಜರ ನೋಡಿದರು । ಪ್ರೇಮ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯಿತು ॥ 84

ಹೂವಿನ ಬುಟ್ಟಿಯನು ಬಿಚ್ಚಿದರು । ಕುಸುಮ ಮಾಲೆಯನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರು ।
ಪ್ರೇಮದಿ ಬಾಬಾರ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿದರು । ಹಣ್ಣುಗಳ ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು ಚರಣದಲಿ ॥ 85

ಆಗ ಅತಿ ವಿನಿತರಾಗಿ । ರತನಜಿ ಆದರಯುಕ್ತರಾಗಿ ।
ಕುಳಿತರು ಬಾಬಾರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ । ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರೇನೆಂದು ಕೇಳಿರಿ ॥ 86

ಜನರು ಬೀಳಲು ಸಂಕಟದೊಳಗೆ । ಬರುವರು ನಿಮ್ಮ ಪಾದದೆಡೆಗೆ ।
ಬಾಬಾ ರಕ್ಷಿಸುವರು ಲಗುಬಗೆ । ಎಂಬ ಮಾತನು ನಾ ಕೇಳಿರುವೆನು ॥ 87

ಅದಕಾಗಿ ಬಂದೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ । ಉತ್ಕಂಠೆ ಹೊತ್ತು ಮನದೊಳಗೆ ।
ಸಾದರ ಪಡಿಸುತ್ತಿರುವೆ ಚರಣದಲಿ । ತಿರುಗಿ ಕಳುಹಿಸದಿರಿ ಮಹಾರಾಜರೇ ॥ 88

ಬಳಿಕ ಬಾಬಾ ಅವರಿಗೆ ಅಂದದ್ದು । ಬರುವೆ ಬರುವೆ ಅನ್ನುತ್ತ ಈಗ ಬಂದದ್ದು ।
ನನ್ನ ದಕ್ಷಿಣೆಯನೇನು ಕೊಡುವೆಯೋ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡು । ಆಗ ನೀ ಕೃತಾರ್ಥನಾಗುವೆ ॥ 89

ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರಲು । ಚರಣಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸ ತೊಡಗಲು ।
ಹಿಂದೂ ಯವನ ಇಲ್ಲವೇ ಪಾರಶಿಯೇ ಇರಲ । ಅವರಿಂದ ದಕ್ಷಿಣೆ ಕೇಳುವರು ॥ 90

ಅದಾದರೇನು ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ । ರೂಪಾಯಿ ಒಂದೆರಡು ಐದು ಅಲ್ಲ ।
ನೂರು ಸಾವಿರ ಲಕ್ಷ ಹೀಗೆಲ್ಲ । ಮನ ಬಂದಂತೆ ಬೇಡುವರು ॥ 91

ಕೊಟ್ಟರೂ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬೇಡುವರು । ಮುಗಿಯಿತೆಂದರೆ ಕಡ ತನ್ನಿರೆನ್ನುವರು ।
ಕಡವೂ ಸಿಗದಂತಾದಾಗ ಅವರು । ಬೇಡುವದನು ನಿಲ್ಲಿಸುವರು ॥ 92

ಮತ್ತೆ ಆ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಎನ್ನುವರು । "ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಚಿಂತೆ ಮಾಡದಿರು ।
ನೀ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿ ಕುಳಿತಿರು । ನಾ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡುವೆ ನಿನಗೆ ॥ 93

ಜಗದಲಿ ಯಾರಿಗೇ ಆಗಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಇರುವರು । ಒಬ್ಬರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಾದರೂ ಇರುವರು ।
ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲ ಯಾರೂ । ಅಲ್ಲಾನೇ ಅಲ್ಲಾ ನನಗೆಲ್ಲಾ ॥ 94

ನನ್ನನ್ನು ಯಾರು ಕಾಣುವರು ಜೀವ ಪ್ರಾಣದಂತೆ । ಅಂಥವರದೇ ನನಗಿರುವದು ಕೊರತೆ ।
ಒಂದು ಪಟ್ಟು ಅವ ನನಗೆ ಈಯುತೆ । ಅದರ ನೂರರಷ್ಟನು ನಾ ಕೊಡುವೆ" ॥ 95

ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡ ಲಕ್ಷಾಧೀಶನಿರಲು । ಅವನನ್ನೂ ಕಳಿಸುವರು ದಕ್ಷಿಣೆ ಕೇಳಲು ।
ನಿರ್ಧನರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು । ಆಜ್ಞೆಯನೀಯುವರವನಿಗೆ ॥ 96

ದೊಡ್ಡ ಧನಿಕನಿರಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ರಂಕ । ಬಡ ದುರ್ಬಲ ಇಲ್ಲವೇ ಖಂಕ ।
ಒಬ್ಬ ಕಡಿಮೆ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕ । ಇಂಥದೊಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಸಾಯಿಗೆ ॥ 97

ಬಾಬಾರ ಆಜ್ಞೆಯ ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ । ಮನದ ಅಭಿಮಾನವನು ತ್ಯಜಿಸಿ ।
ತರುವರು ಬಾಬಾರಿಗಾಗಿ ಯಾಚಿಸಿ । ಹೋಗಿ ಬಡವರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ॥ 98

ಆದರೂ ಇದರ ಒಳಗಿನ ಅರ್ಥ । ಮಾಡಿ ದಕ್ಷಿಣೆಯದೊಂದು ನಿಮಿತ್ತ ।
ನಿಜಭಕ್ತರಿಗೆ ಕಲಿಸುತ । ಸಲ್ಲೀನತೆಯ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ॥ 99

ಯಾರಾದರೂ ಹೀಗೆ ಶಂಕಿಸಬಹುದು । ಸಾಧುಗಳಿಗೇಕೆ ಧನ ಬೇಕಾಗುವದು ।
ಈ ಮನದ ಶಂಕೆ ನೀಗುವದು । ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ವಿಚಾರ ಮಾಡಲು ॥ 100

ಸಾಯಿಯೇ ಪೂರ್ಣ ಕಾಮನಿರುವನಲ್ಲ । ಎಂದಾಗ ದಕ್ಷಿಣೆ ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲ ।
ಇವ ಹೇಗೆ ನಿಷ್ಕಾಮನಿರಬಲ್ಲ । ಭಕ್ತರ ಹಣ ಕೇಳುವನು ॥ 101

ಯಾರಿಗೆ ಆಣೀಕಲ್ಲು ಮತ್ತು ವಜ್ರ । ಸುವರ್ಣ ಮುದ್ರೆಗಳು ಮತ್ತು ತಾಮ್ರ ।
ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದೇ ಪರಿಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವರು । ಅವರು ಕೈ ಏಕೆ ಬೇಡಲು ಒಡ್ಡಲಾದೀತು ॥ 102

ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಬೇಡುವರು ಭಿಕ್ಷೆ । ವರಿಸಿದರು ವೈರಾಗ್ಯದ ದೀಕ್ಷೆ ।
ಅಂಥವರಿಗೆಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣೆಯ ಅಪೇಕ್ಷೆ । ಆ ನಿರಪೇಕ್ಷ ವಿರಕ್ತನಿಗೆ ॥ 103

ಅಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಕೈ ಮುಗಿದು । ಯಾವಾಗಲೂ ದ್ವಾರದಲಿ ನಿಂತಿದ್ದು ।
ನವನಿಧಿಗಳವನ ಆಜ್ಞೆಯಲಿದ್ದು । ದ್ರವ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ದೀನನಾಗುವನೇ ॥ 104

ಐಹಿಕಗಳನು ಒದ್ದು ಒಗೆದ । ಆಮುಷ್ಮಿಕದತ್ತ ತಿರುಗಿ ನೋಡದ ।
ಇಂಥ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶಿ ವಿರಕ್ತನಿಂದ । ಧನದ ಯಾಚನೆ ಏತಕೆ ॥ 105

ಸಂತ ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರು । ಉತ್ತಮ ಶ್ಲೋಕ ಪರಾಯಣರು ।
ಭಕ್ತ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಜೀವಿಸುವರು । ಅಂಥವರಿಗೆ ಧನದಿಂದಾಗಬೇಕಾದುದೇನು ॥106

ಏತಕೆ ದಕ್ಷಿಣೆ ಬೇಕು ಸಾಧುವಿಗೆ । ಅವನಿರಬೇಕು ನಿರೀಚ್ಛನಾಗೇ ।
ಲೋಭ ಬಿಡವಲ್ಲದು ಫಕೀರನಿರುವಾಗ್ಯೆ । ನಿತ್ಯವೂ ಹಣದ ಆರಾದನೆ ॥ 107

ಪ್ರಥಮ ದರ್ಶನದಿ ಪಡೆವರು ದಕ್ಷಿಣೆ । ಮತ್ತೆ ದರ್ಶನಕೆ ಹೋಗಲು ಕೇಳವರು ದಕ್ಷಿಣೆ ।
ಹೋಗಿ ಬರುವೆಂದಾಗಲೂ ಕೊಡಿರಿ ದಕ್ಷಿಣೆ । ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಇದು ಏನು ॥ 108

ಮೊದಲು ಪಾನೀಯ ಉತ್ತರಾ ಪೋಶನ । ಆಮೇಲೆ ಹಸ್ತ ಮುಖ ಪ್ರಕ್ಷಾಲನ ।
ಕರೋದ್ವರ್ತನ ತಾಂಬೂಲದಾನ । ಆಮೇಲೆ ದಕ್ಷಿಣೆ ಕೊಡುವದು ರೀತಿ ॥ 109

ಆದರೆ ಬಾಬಾರ ಕ್ರಮವೇ ವಿಲಕ್ಷಣ । ಮಾಡತೊಡಗಲು ಚಂದನ ವಿಲೇಪನ ।
ಇಲ್ಲವೇ ಅಕ್ಷತಾಲಂಕಾರಣ । ದಕ್ಷಿಣಾ ಪ್ರದಾನವ ಬಯಸುವರು ॥ 110

ಪೂರ್ವರಾಧನೆಯ ಆರಂಭಿಸಿದಾಗಲೇ । ಬಾಬಾ ದಕ್ಷಿಣೆಯ ಕೇಳುವರು ಮೊದಲೆ।
ಓಂ ತತ್ಸದ ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣ ಎಂದಾಗಲೇ । ಮಾಡಬೇಕಾದದನು ॥ 111

ಆದರೀ ಶಂಕೆಯ ನಿರಸನ । ಮಾಡಲು ಬೇಕಿಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯತ್ನ ।
ಕ್ಷಣವೊಂದು ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಕೇಳಲಿದನು । ಸಮಾಧಾನವ ಪಡೆಯುವಿರಿ ।। 112

ಧನದ ಸಂಚಯ ಮಾಡುವುದು । ಧರ್ಮ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಲೆಂದು ।
ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ವಿಷಯಗಳ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅದು। ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಲಾಗುವುದು ॥ 113

ಧನದಿಂದ ಧರ್ಮಒದಗುವುದು । ಧರ್ಮದಿಂದ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಯಾಗುವುದು ।
ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥವಿದ್ದರೂ ಪರಮಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು । ಮನಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಸಿಗುವುದು॥ 114

ಆರಂಭದಲಿ ಎಷ್ಟೋ ದಿನ । ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತಿರಲಿಲ್ಲ ಬಾಬಾ ಏನನ್ನ ।
ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಸುಟ್ಟ ಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನ । ಅವನ್ನೇ ಜೇಬಿನಲಿ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದರು ॥ 115

ಭಕ್ತರಿರಲಿ ಅಭಕ್ತರಿರಲಿ । ಏನೂ ಬೇಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಯಾರ ಹತ್ತಿರವೇ ಆಗಲಿ ।
ದುಡ್ಡಿರದು ದುಡ್ಡು ಇಟ್ಟರೂ ಅಲ್ಲಿ । ಅದರಿಂದ ಎಣ್ಣೆ ಅಥವಾ ತಂಬಾಕು ತರುತ್ತಿದ್ದರು ॥ 116

ತಂಬಾಕದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮ ಬಹಳ । ಸೇದುತ್ತಿದ್ದರು ಚಿಲಮೆ ಬೀಡಿಗಳ ।
ಆ ಚಿಲಮೆ ಎಂದೂ ನಿರ್ಧೂಮ್ರವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ । ಅಷ್ಟೊಂದು ಸೇವೆ ಅವರದು ॥ 117

ಮುಂದೆ ಯಾರದೋ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ । ದಕ್ಷಿಣೆ ಇಲ್ಲದೇ ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ।
ದರ್ಶನ ಪಡೆಯಲು ಹೋಗುವದು ಹೇಗೆ ಸಂತರಲ್ಲಿ । ಹೀಗಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದರು ॥ 118

(ತಾಮ್ರದ) ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟರೆ ಜೇಬಿಗೆ ಹಾಕುತಿದ್ದರು । ಎರಡು ದುಡ್ಡಿನ ದುಡ್ಡು ಇಟ್ಟರೆ ಯಾರಾದರೂ ।
ಅದನು ಹಾಗೇ ತಿರುಗಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಬಿಡುವರು । ಈ ರೀತಿ ಬಹಳ ದಿನ ನಡೆಯಿತು ॥ 119

ಮತ್ತೆ ಮುಂದೆ ಕೆಲಕಾಲ ಕಳೆಯಿತು । ಸಾಯಿಬಾಬಾರ ಮಹಾತ್ಮ್ಯ ಬೆಳೆಯಿತು ।
ಭಕ್ತರ ತಂಡವೇ ಬರತೊಡಗಿತು । ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಪೂಜೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು ॥ 120

ಸುವರ್ಣ ಪುಷ್ಪ ದಕ್ಷಿಣೆ ಇಡುವದು । ಇದು ನಿತ್ಯ ಪೂಜೆಯ ವಿಧಾನವಿರುವದು ।
ಪೂಜಕನಿಗೆ ಇದು ತಿಳಿದಿರುವದು । ಅದಿಲ್ಲದೆ ಪೂಜೆ ಸಾಂಗವಾಗಲಾರದು ॥ 121

ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕ ಸಿಂಚನ । ಇಲ್ಲವೇ ಮಾಡುವಾಗ ಪಾದ ಪೂಜೆಯನ ।
ಪೂಜಕನು ತರುವನು ಉಪಾಯನ । ಅಂತೆಯೇ ಗುರುಪೂಜೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣೆ ॥ 122

ಉಚ್ಚಸ್ಥಾನಸ್ಥಿತ ದಕ್ಷಿಣಾವಂತ । ಹಿರಣ್ಯದಾ ಅಮೃತವಂತ ।
ಹೇಮದಾತಾ ಶುದ್ಧಿಮಂತ । ಈ ವಚನ ವೇದಗಳಲಿ ಹೇಳಿದೆ ॥ 123

ಸೌಮಂಗಲ್ಯ ಗಂಧ ದಾನದಿಂದ । ಆಯುಷ್ಯವರ್ಧನ ಅಕ್ಷತೆಗಳಿಂದ ।
ಶ್ರೀ ಐಶ್ವರ್ಯ ಪುಷ್ಪ ತಾಂಬೂಲಾರ್ಪಣೆಯಿಂದ । ದಕ್ಷಿಣೆಯಿಂದ ಬಹುಧನತೆ ॥ 124

ಗಂಧಾಕ್ಷತ ಪುಷ್ಪ ತಾಂಬೂಲ । ಪೂಜಾ ದ್ರವ್ಯಗಳಲಿ ಇರಬೇಕು ಮೊದಲ ।
ಅದರಂತೆಯೇ ಸುವರ್ಣ ಪುಷ್ಪ ದಕ್ಷಿಣೆ ಫಲ । ಬಹುಧನದಾಯಕವಿರುವದು ॥ 125

ದೇವ ಪೂಜನದಲಿ ದಕ್ಷಿಣೆ ಬೇಕು । ಅಂತೆಯೇ ಜನರಲ್ಲಿ ಸತ್ಸಂಗತಿ ಸಿದ್ಧರ್ತಕ್ಕೂ ।
ವ್ರತೋದ್ಯಾಪನದಲಿ ಬಾಗಿಣ ಕೊಡುವುದಕೂ । ಹಿರಣ್ಯವ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕಾಗುವದು ॥126

ಜಗದ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೂ । ದುಡ್ಡೇ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು ।
ಅಬ್ರುನುಕ್ಸಾನ ತುಂಬಲಿಕ್ಕೂ । ದುಡ್ಡಿತ್ತರೆ ನಡೆದು ಹೋಗುವದು ॥ 127

ಹಿರಣ್ಯ ಗರ್ಭಗರ್ಭಸ್ಥ । ಇತ್ಯಾದಿ ಮಂತ್ರಗಳ ಉಚ್ಚರಿಸುತ ।
ದೇವಪೂಜೆಗೂ ದಕ್ಷಿಣೆ ಸಮ್ಮತ । ಇರುವಾಗ ಸಂತಪೂಜನಕೇಕೆ ಭೇದ ॥ 128

ಸಂತ ದರ್ಶನಕೆ ಹೋಗುತ್ತ । ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಅನುಸರಿಸುತ ।
ಯಾರದು ಹೇಗಿರುವದೋ ಚಿತ್ತ । ಒಮ್ಮತವಿದರಲ್ಲಿ ಇರಲಾರದು ॥ 129

ಒಬ್ಬರ ಭಜನ ಭಾವಾರ್ಥವನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು । ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಸಂತರ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಮಾಡಲೆಂದು ।
ಯಾರು ಹೇಳುವರು ಮನದಲಿದ್ದುದು । ಅವನೇ ನಿಜದಲಿ ಸಂತನೆಂದು ॥ 130

ಕೆಲವರು ಬೇಡುವರು ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವನ್ನು । ಧನಕನಕ ಆನೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ।
ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಪುತ್ರ ಪೌತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು । ಅಖಂಡವಾಗಿ ಸತ್ತೆಯನು ಬೇಡುವರು ॥ 131

ಅಗಾಧ ಶೈಲಿ ಬಾಬಾರದು । ಯಾರಾದರೂ ಹೋಗಲು ಕುಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡಲೆಂದು ।
ಅವರ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾಗುವದು । ಕೊನೆಗೆ ಬಾಬಾರ ಚರಣಗಳ ಹಿಡಿಯುವನು ॥132

ಈ ಭಾಗ್ಯವು ಸಂಚಿತದಲ್ಲಿರದಿದ್ದಲ್ಲಿ । ಅನುತಾಪವನು ಪಡೆಯುವರು ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ।
ನಿರಭಿಮಾನರಾಗಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ । ದೃಡ ಪ್ರಚೀತಿಯ ಪಡೆಯುತಿದ್ದರು ॥ 133

ಇವರೆಲ್ಲ ಸಾಧಾರಣ ಭಕ್ತರು । ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚಾಸಕ್ತರು ।
ದಕ್ಷಿಣೆಯ ದಾನದಿಂದ ಶುದ್ಧಚಿತ್ತರು । ಆಗಲೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಬಾಬಾರದು ॥ 134

'ಯಜ್ಞೇನ ದಾನೇನ ತಪಸಾ' ಈ ಮಾತು । ಆತ್ಮಜ್ಞಾನೋತ್ಸುಕರ ಕುರಿತು ।
ದಕ್ಷಿಣಾ ಪ್ರದಾನವೇ ಸಾಧನವಿಂತು । ಸ್ಪಷ್ಟವಚನೋಕ್ತಿ ಇರುವದು ॥ 135

ಭಕ್ತನು ಸ್ವಾರ್ಥಿಇರಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಪರಮಾರ್ಥಿ । ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಆಗಬೇಕು ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ।
ಅದಕ್ಕೇ ದಕ್ಷಿಣೆಯ ನಿಜಗುರು ಪ್ರತಿ । ನಿಜ ಹಿತಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು ॥ 136

ಪ್ರಜಾಪತಿಯೂ ದೇವ ದೈತ್ಯರಿಗೆ । ಮಾನವರ ಸಹಿತ ಮೂರು ಕುಲದವರಿಗೆ ।
ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವಾಸ ಮುಗಿಯಲವರಿಗೆ । ಇದೇ ಮಾತುಗಳ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ॥ 137

'ದ' ಎಂಬ ಏಕಾಕ್ಷರದ ಉಪದೇಶವನಿತ್ತು । ಇದರಿಂದ ನಿಮಗೇನು ತಿಳಿಯಿತು ।
ಅದನೂ ಕೇಳಿ ದೃಢಪಡಿಸಿದನಿಂತು । ಲೀಲೆ ಗುರುಶಿಷ್ಯರದಿದು ॥ 138

'ದಾಂತರಾಗಬೇಕು' ಎಂದು ದೇವತೆಗಳು ತಿಳಿದರು । ದಯೆ ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು ದೈತ್ಯರು ತಿಳಿದರು ।
ದಾನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನವರು ತಿಳಿದರು । ಕೇಳಿ ಪ್ರಜಾಪತಿ ಭಲೆ ಭಲೆ ಎಂದ ॥139

ದೇವನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲ ಅನ್ಯ । ಮಾನವರೇ ಆದರೂ ಸ್ವಭಾವದಲಿ ಭಿನ್ನ ।
ಅದಾಂತ ಉತ್ತಮಗುಣ ಸಂಪನ್ನ । ದೇವರೆಂಬಭಿಧಾನ ಅವರಿಗೆ ॥ 140

ಮಾನವರಲ್ಲಿಯೇ ಅಸುರರಿರುವರು । ದುಷ್ಟ ಕ್ರೂರ ಹಿಂಸಾಪರರು ।
ದುರ್ಧರ ಲೋಭದಲಿ ಬಳಲುವರು ಮಾನವರು । ಈ ರೀತಿ ಮೂರು ಪ್ರಕಾರ ಮಾನವರದು ॥141

ಇಂಥ ಲೋಭ ಪ್ರಧಾನನಾದ ನರನನ್ನು । ಲೋಭಗರ್ತೆಯಿಂದ ಮೇಲೆತ್ತಲು ಅವನನ್ನು ।
ಚಾಚಿರುವರು ಭಕ್ತ ಹಿತೇಚ್ಛೆಗೆ ಕರವನ್ನು । ಕೃಪಾಸಾಗರ ಸಾಯಿನಾಥರು ॥ 142

ತೈತ್ತರೀಯೋಪನಿಷದನುವಾಕದೊಳು । ಏಕಾದಶಿ (ಹನ್ನೊಂದು) ಶ್ರುತಿಯಲಿ ನೋಡಲು ।
ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದೆ ಅನೇಕ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಾರಗಳು । ಅದರಲ್ಲಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದನು ಕೇಳಬೇಕು ॥ 143

ನಿತ್ಯ ಕೊಡುವುದನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೊಡಬೇಕು । ಶ್ರದ್ಧೆ ಇಲ್ಲದೇ ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದು ನಿರರ್ಥಕ ।
ರಾಜಾಜ್ಞೆ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ಹೆದರಬೇಕು । ನಾಚಿಯಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕು ಏನಾದರೂ ॥ 144

ವಿವಾಹಾದಿ ಲೋಕಾಚಾರ । ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗುವದು ಆಹೇರ ।
ಕೊಟ್ಟು ಕಾಯ್ದುಕೊಳಬೇಕು ಮಿತ್ರಾಚಾರ । ಲೋಕವ್ಯವಹಾರದ ಶಿಕ್ಷಣವಿದು ॥ 145

ಬಾಬಾರದಾರೂ ದಕಾರದಂತೆ ಭಕ್ತರತ್ತ । ಭಕ್ತ ಹಿತಾರ್ಥವಾಗಿ ಅದನೇ ಬೇಡುತ ।
ದಯಮಾಡಿ ದಾನವಿತ್ತು ಆಗಿರಿ ದಾಂತ । ಸೌಖ್ಯ ಅತ್ಯಂತ ಪಡೆಯಿರಿ ॥ 146

ಅದಾಂತತ್ವಾದಿ ದೋಷ ತ್ರಯಗಳು । ಈ ತ್ರಿದೋಷಗಳ ಕ್ಷಯ ಮಾಡಲು ।
ಈ ಏಕಾಕ್ಷರದ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಪಾಯದೊಳು । ಗುರುರಾಯನು ಶಿಷ್ಯರಿಗಾಗಿ ಯೋಜಿಸಿದ ॥ 147

ಕಾಮ,ಕ್ರೋಧ ಮತ್ತು ಲೋಭ । ಆತ್ಮೋನ್ನತಿಗೆ ಇವೆಲ್ಲ ಅಶುಭ ।
ಅವುಗಳಿಗೆ ಜಯವಾಗುವದು ದುರ್ಲಭ । ಅದಕಾಗಿಯೇ ಸುಲಭ ಉಪಾಯವಿದು ॥148

ಈ ಶೃತಿ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ಮೃತಿ । ಅದರದೂ ಹೀಗೆಯೇ ಅನುಮತಿ ।
ಅದರ ಅವತರಣವನೇ ಶ್ರೋತೃಗಳ ಪ್ರತಿ । ದೃಢ ಪ್ರತೀತಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ॥ 149

ತ್ರಿವಿಧಂ ನರಕಸ್ಯೇದಂ ದ್ವಾರಂ ನಾಶನಮಾತ್ಮನಃ ।
ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಸ್ಥಥಾಲೋಭಂ ತಸ್ಮಾದ್ ಏತತ್ರಯಂ ತ್ಯಜೇತ್ ॥
(ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾ, ಅ-16 ಶ್ಲೋಕ 21)

ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಲೋಭಗಳು । ಇವು ಮೂರು ನರಕದ ದ್ವಾರಗಳು ।
ಆತ್ಮವಿನಾಶದ ಕಾರಣಗಳು । ಅದಕಾಗಿ ಅವುಗಳ ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು ॥ 150

ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರು ಪರಮ ದಯಾಳು । ಭಕ್ತ ಹಿತವನು ಸಾಧಿಸಲು ।
ದಕ್ಷಿಣೆ ಬೇಡುತ ಅವರೊಳು । ತ್ಯಾಗದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುತಿದ್ದರವರಿಗೆ ॥ 151

ದಕ್ಷಿಣೆಯದಾದೀತು ಬೆಲೆ ಏನು । ಸಾಧಿಸಲು ಗುರು ಕಾರ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು ।
ಪ್ರಾಣವನೂ ಅರ್ಪಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಿರದವನು । ಅವನ ಪರಮಾರ್ಥವೆಂಥದು ॥ 152

ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಭಕ್ತ ಕಲ್ಯಾಣದ ಹೊರತು । ಬಾಬಾರಿಗಾದರೂ ದಕ್ಷಿಣೆ ಏಕೆ ಬೇಕಿತ್ತು ।
ಸ್ವತಃ ಅವರ ಜೀವನವಂತೂ । ದಕ್ಷಿಣಯನವಲಂಬಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ॥ 153

ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಲು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುತ । ಅದರಿಂದ ದಕ್ಷಿಣೆ ಕೇಳುವುದರಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ ಸ್ವಾರ್ಥ ।
ದಕ್ಷಿಣೆ ಕೊಡುವವರಿಂದಾಗುವದು ಶುದ್ದ ಚಿತ್ತ । ನಿಜ ಭಕ್ತರದಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಕೆ ॥154

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವೇದವಚನ । ಅದರನುಸಾರ ದಕ್ಷಿಣಾ ಪ್ರದಾನ ।
ಆಗದೆ ಆಗದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಪೂಜನ । ಆದಕೆ ಮೊದಲದನು ಮಾಡಿಸುವರು ॥ 155

ಸಾಕು ಇನ್ನು ಈ ದಕ್ಷಿಣ ಗ್ರಂಥ । ತಿಳಿಯಿತಿನ್ನು ಅದರ ಮಥಿತಾರ್ಥ ।
ಇಲ್ಲಿ ಅಭಿಲಾಷೆ ಇಲ್ಲ ಸ್ವಾರ್ಥ । ಭಕ್ತ ಹಿತಕಾಗಿಯೇ ಆ ದಕ್ಷಿಣೆ ॥ 156

ಅದಕೆ ಇನ್ನು ಕಥಾಭಾಗ । ಮುಂದೆ ಹೇಳುವೆನು ಯಥಾಸಾಂಗ ।
ಕೇಳಿರಿ ರತನಜಿಯ ದಕ್ಷಿಣಾ ಪ್ರಸಂಗ । ಒಳ್ಳೆ ಲೀಲೆಯಿದು ಸಾಯಿಯದು ॥ 157

ಶ್ರೋತೃಗಳಾಗಿ ಪೂರ್ಣಕೃಪಾ ಪೂರ್ವಕ । ಕೇಳಿರಿ ಈ ಅದ್ಭುತ ಕಥಾನಕ ।
ಸಾಯಿ ಸ್ವರೂಪವು ಹೇಗೆ ವ್ಯಾಪಕ । ಹೇಗೆ ಅಲೋಕಿಕವಾಗಿದೆ ನೋಡಿರಿ ॥ 158

ಶೇಡಜಿ ಹತ್ತಿರ ದಕ್ಷಿಣೆ ಕೇಳಲು । ಬಾಬಾ ಹಿಂದಿನ ವೃಂತಾತವ ಹೇಳಲು ।
ಆದರೂ ಶೇಡಜಿ ನೆನಪಾಗದಿರಲು । ವಿಸ್ಮಯವೆನೆಸಿತು ಆವರಿಗೆ ॥ 159

ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಅಣೆಗಳನು । ತಿಳಿದಿರುವೆ ನೀ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವದನ್ನು ।
ಉಳಿದದ್ದು ತಂದಿರುವೆ ನನಗಾಗಿ ಅದನು । ಆ ದಕ್ಷಿಣೆಯನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು ॥ 160

ಇದೇ ಇರುವುದು ಬಾಬಾರ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಶನ । ಅಂಥದರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಬಾಬಾರ ವಚನ ।
ರತನಜಿ ಶೇಡಜಿ ವಿಸ್ಮಯಪನ್ನ । ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ತೊಡಗಿದ ॥ 161

ಈ ಮೊದಲು ನಾ ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ । ಯಾರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿಲ್ಲ ।
ಆದರೂ ಸಾಯಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವರಲ್ಲ । ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿದೆ ಇದು ಎಲ್ಲ ॥ 162

ಹೀಗೆ ಎಂದೂ ನಡೆದೇ ಇಲ್ಲ । ರತನಜಿ ಚಿಂತಿಸಿದರು ಮನದಲ್ಲೇ ।
ದಕ್ಷಿಣೆ ಇತ್ತು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಾಗಲೇ । ಆದರೆ ಈ ಒಗಟು ಒಡೆದಾಯಿತು ॥ 163

ಆ ಮಾತು ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಬಿಟ್ಟರು । ಬಂದ ಕಾರಣವ ನಿವೇದಿಸಿದರು ।
ಮತ್ತೆ ಪಾದಗಳಿಗೆರಗಿದರು । ಕರ ಮುಗಿದು ಕುಳಿತು ಕೊಂಡರು ॥ 164

ಶೆಟ್ಟಿ ಮನದಲಿ ಬಲು ಖುಷಿಯಾದ । ಬಾಬಾ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ ಮಾಡಿದರೆಂದ ।
ಉದಯಿಸಿತು ಪೂರ್ವಭಾಗ್ಯ ಆದರಿಂದ । ಚರಣಗಳ ದರ್ಶನವಾಯಿತು ॥ 165

ನಾನು ದುರ್ದೈವಿ ಅಲ್ಪಜ್ಞ । ಅರಿಯೆನು ಪೂಜನ ಅರ್ಚನ ಯಜ್ಞ ।
ವಿಧಿ ವಶದಿಂದ ಈ ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞ । ಪ್ರಾಜ್ಞರ ದರ್ಶನವಾಯಿತು ॥ 166

ಎನ್ನ ಚಿಂತೆಯನೀವರಿಯುವಿರಿ । ದಯಾಮಾಡಿ ಅದ ದೂರ ಮಾಡಿರಿ ।
ಈ ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತನನು ದೂರ ನೂಕದಿರಿ । ಚರಣಕ್ಕೆ ಬಂದವನನು ದಯಾಳುವೇ ॥ 167

ಎಂದರು ವೃಥಾಚಿಂತೆಯನು ಮಾಡಿದದಿರು ನೀನೂ । ನಿನ್ನ ದುರ್ದಿನಗಳು ಮುಗಿದವಿನ್ನು ।
ಇಳಿಮುಖವಾಗಲಿದೆ ತಿಳಿ ಇದನು । ದಯಾವಂತ ಸಾಯಿನಾಥನು ಹೀಗೆ ॥ 168

ಉದಿಯ ಪ್ರಾಸಾದವನು ಕರದಲಿಟ್ಟರು । ಕೃಪೆಯಕರವನು ಶಿರದಲಿಟ್ಟರು ।
'ಮನದಿಚ್ಛೆಯ ಪೂರೈಸುವ ದೇವರು । ಆಶೀರ್ವಾದವ ಮಾಡಿದರು ಶೇಡಜಿಗೆ ॥169

ಬಳಿಕ ಆಜ್ಞೆಯನು ಪಡೆದರು । ರತನಜೀ ತಿರುಗಿ ನಾಂದೇಡಕ್ಕೆ ಬಂದರು ।
ಎಲ್ಲವನು ಹೇಗೆ ನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ ಹೇಳಿದರು । ದಾಸಗಣೂರ ಎದುರಿಗೆ ॥ 170

ಯಥಾ ಯೋಗ್ಯ ದರ್ಶನವಾಯಿತು । ಆನಂದ ನಿರ್ಭರ ಮನಸಾಯಿತು ।
ಪ್ರಸಾದಪೂರ್ವಕ ಆಶ್ವಾಸನ ದೊರೆಯಿತು । ಆಶೀರ್ವಾದವನೂ ಪಡೆದೆನು ॥ 171

ಯಥಾಸ್ಥಿತಿ ನಡೆಯಿತೆಲ್ಲ । ಒಂದು ಮಾತನು ಮಾತ್ರ ನಾ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ ।
ನನಗೊಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ । ಮಹಾರಾಜರು ಹೀಗೇನು ನುಡಿದರೆಂದು ॥ 172

"ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಆಣೆಗಳನಂತೂ । ನೀ ನೆನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆ ಇದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು"।
ಬಾಬಾರದು ಇದು ಎಂಥಾ ಮಾತು । ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರೆನಗೆ ॥ 173

ಎಲ್ಲಿಯ ರೂಪಾಯಿ ಆಣೆ ಎಲ್ಲಿಯವು । ಹಿಂದೆ ಯಾವಾಗ ಕೊಡುವದುಳಿದಿರುವವು ।
ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲೆನಗೆ ಇದರೊಳ ಅರ್ಥವು । ಮೊದಲ ಸಲವೇ ನಾ ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗಿರುವೆ ॥ 174

ನನಗಂತೂ ಇದು ಒಂದೂ ತಿಳಿಯದು । ನನ್ನೆದುರು ಇದೊಂದು ಗೂಢವೇ ಆಗಿರುವುದು ।
ಇದೊಂದು ಒಡೆಯಲಾರದ ಒಗಟಾಗಿರುವುದು । ತಮಗಾದರು ಏನಾದರೂ ಅರ್ಥವಾಯಿತೇ ॥ 175

ಇದಾದರೂ ಒಂದು ಚಮತ್ಕಾರ । ದಾಸಗಣೂ ಮಾಡುವರು ವಿಚಾರ ।
ಏನಿದ್ದೀತು ಇದರಸಾರ । ಮನಕೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಯದು ॥ 176

ಬಹಳ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ । ಬಂದಿತು ಬುವಾರ ಮನಸಿನಲ್ಲೇ ।
ಮೌಲ್ವಿ ಸಾಹೇಬ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ । ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಸಂತನಿರುವುದು ॥ 177

ಜಾತಿಯಲವನು ಮುಸಲಮಾನ । ಆಚರಣೆ ಎಲ್ಲ ಸಂತರ ಸಮಾನ ।
ಕೈಕೊಂಡು ಹಮಾಲಿಯ ಉದ್ಯೋಗವನ । ದೈವೇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಇರುತಿದ್ದನು ॥ 178

ಇವನ ಚರಿತ್ರವ ಸವಿಸ್ತರ ಹೇಳುವುದು । ಅದರಿಂದ ಗ್ರಂಥದಲಿ ವಿಷಯಾಂತರವಾಗುವುದು ।
ಮೌಲ್ವೀ ಸಾಹೇಬರ ಕಥೆ ಇದು । ನಾಂದೇಡದಲ್ಲೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು ॥ 179

ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗುವದು ಗೊತ್ತಾದ ನಂತರ । ಮೌಲ್ವೀ ಸಾಹೇಬರ ಸಂಚಾರ ।
ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಶೇಟಜಿಯವರ । ಮನೆಯವರೆಗೆ ನಡೆಯಿತು ॥ 180

ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಪರಸ್ಪರ । ಪ್ರೀತಿ ಇದ್ದಿತು ಅಪರಂಪಾರ ।
ಫಲತಾಂಬೂಲ ಮತ್ತು ಹೂಹಾರ । ಯಥೋಪಚಾರವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿದರು ॥ 181

ಶೇಡಜಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಯಿತು । ಮೌಲ್ವಿಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಮೇಜವಾನಿ ನೀಡಲಾಯಿತು ।
ತಕ್ಷಣ ದಾಸಗಣೂಗೆ ನೆನಪಾಯಿತು । ಆಗ ನಡೆದ ಖರ್ಚಿನದು ॥ 182

ಅಂದಿನ ಖರ್ಚಿನ ಯಾದಿ ತರಿಸಿದರು । ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಬಿಡದೆ ಎಲ್ಲಾ ಎಣಿಸಿದರು ।
ಆಗ ಬೇರಿಜು ಮಾಡಿದರು । ಲೆಕ್ಕ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೂಡಿತು ॥ 183

ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಆಣೆಗಳು । ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲದೊಲು ।
ಆದರ ರಶೀದಿಯ ಬಾಬಾ ಕೊಡಲು । ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತೆಲ್ಲರಿಗೆ ॥ 184

ಸಾಯಿ ಮಹಾರಾಜರು ಜ್ಞಾನ ರಾಶಿಗಳು । ತಿಳಿಯುವರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಲ್ಲೇ ಮಶೀದಿಯೊಳು ।
ಭೂತ ಭವಿಷ್ಯ ವರ್ತಮಾನಗಳ । ಅವು ಯಾವುದೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿ ॥ 185

ಏಕಾತ್ಮತೆಯು ಭೂತಮಾತ್ರಗಳೊಳಗೆ । ಇರದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರಿಗೆ ॥
ಬಂದೀತೆ ಹೇಳಲು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ । ಇಲ್ಲವೇ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅನುಭವಿಸಲು 186

ಶಿರಡಿಯಿಂದ ನಾಂದೇಡದೂರ । ಎರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಮಹದಂತರ ।
ಗುರುತಿಸಲಾರರೀಸಂತರು ಪರಸ್ಪರ । ಅಂದಾಗ ಈ ಸುದ್ದಿ ಸಾಯಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಿತು ॥ 187

ಸಾಯಿಬಾಬ ಎನ್ನುವವನೊಬ್ಬ । ಮೌಲ್ವೀ ಸಾಹೇಬನೆಂಬುವ ಬೇರೊಬ್ಬ
ಭೇದ ಬುದ್ಧಿ ಹೀಗೆಂಬ । ಅನೇಕ ತ್ವವಿಲ್ಲ ಇಬ್ಬರಲಿ ॥ 188

ಮೌಲ್ವೀಯಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮವು । ಅದೇ ಇರುವದು ಎಲ್ಲರ ಅಂತರಾತ್ಮವು ।
ಆದರೆ ಏಕಾತ್ಮತೆಯ ಧರ್ಮದ ಮರ್ಮವು । ಯಾರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೋ ಅವನೇ ಧನ್ಯ ॥ 189

ಬಾಹ್ಯ ದೇಹದಿಂದಿರಲು ವಿಯುಕ್ತ । ಅಂತರದಲಿಬ್ಬರೂ ನಿತ್ಯಯುಕ್ತ ।
ಅವರಿಬ್ಬರು ಎನ್ನುವುದೇ ಅಯುಕ್ತ । ಅವರೆಂದೂ ವಿಭಕ್ತರಲ್ಲ ॥ 190

ಅವರಿಬ್ಬರ ಜ್ಞಾನ ಒಂದೇ । ಒಂದೇ ಪ್ರಾಣ ಅನುಸಂಧಾನವೂ ಒಂದೇ ।
ಇಬ್ಬರು ಚೈತನ್ಯ ಘನರೊಂದೇ । ಸಮಸಮಾನರು ವೃತ್ತಿಯಲಿ ॥ 191

ಶಿರಡಿನಾಂದೇಡಗಳಲ್ಲಿ ಮಹದಂತರ । ಆದರವರಿಬ್ಬರದೂ ಒಂದೇ ಅಂತರ ।
ಒಂದೇ ಪ್ರಾಣ ಒಂದೇ ಶರೀರ । ಅದರಿಂದ ಈ ಜೋಡಣೆ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರಿಗೆ ॥ 192

ಎಂಥ ವಿಚಿತ್ರ ಈ ಸಾಧು ಸಂತರು । ತಂತಿ ಇಲ್ಲದೆ ತಾರ ಯಂತ್ರಗಳಿವರು ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಏನೇ ನಡೆದರೂ । ಸಾದ್ಯಂತವಾಗಿ ಅದು ತಿಳಿಯುವದರಿಗೆ ॥ 193

ಮುಂದೆ ಯೋಗ್ಯ ಕಾಲವು ಬರಲು । ರತನಜಿಗೆ ದೇವರೊಲಿಯಲು ।
ಅವನ ಸ್ತ್ರೀ ಗರ್ಭಧರಿಸಲು । ಆಶಾವೃಷ್ಟವು ಪಲ್ಲವಿಸಿತು ॥ 194

ಸುಸಮಯದಲಿ ಮನಯಾಕೆಗೆ ಪ್ರಸೂತಿಯಾಯಿತು । ಕೊಟ್ಟ ಆಶೀರ್ವಾದ ಸತ್ಯವಾಯಿತು ।
ಪುತ್ರರತ್ನವು ಉದರಿದಿ ಜನಿಸಿತು । ರತನಜಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಾರದಾನಂದವಾಯಿತು ॥ 195

ಎಷ್ಟೋ ವರುಷಗಳ ಅವರ್ಷಣ । ಇದ್ದಾಗ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಆದಾಗ ಪರ್ಜನ್ಯವರ್ಷಣ ।
ಅದರಂತೆ ಶೇಡಜಿಗೆ ಆಯಿತು ಸಮಾಧಾನ । ಪುತ್ರ ಸಂತಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂದ ॥196

ಮುಂದೆ ಆ ವಂಶ ಬಳ್ಳಿಯು ಚಿಗಿದು । ಯಥಾಕ್ರಮ ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡು ।
ಗಂಡು- ಹೆಣ್ಣು ಸಂತಾನಗಳ ಪಡೆದು । ರತನಜಿ ಸೌಖ್ಯವ ಹೊಂದಿದನು ॥ 197

ಮುಂದೆಯೂ ಸಾಯಿ ದರ್ಶನಕೆ ಹೋಗುತ್ತ । ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆಯುತ ।
ಅವರೆಲ್ಲ ಮನಕಾಮನೆಗಳು ಪೂರೈಸುತ । ರತಜಿ ಸಂತುಷ್ಟ ಚಿತ್ತರಾದರು ॥ 198

ವಸಂತದಲ್ಲಿ ಫಲಿಸುವದು ಆಮ್ರತರು । ಎಲ್ಲಾ ಫಲಗಳು ಹಣ್ಣಾಗುವುದಿಲ್ಲಾ ಆದರೂ ।
ಅದರಂತೆ ಹನ್ನೇರಡರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ವರು ಬದುಕಿರುವರು । ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದಿರುವರ ॥ 199

ಯದೃಚ್ಛೆಯಿಂದ ಏನೇನು ನಡೆಯುವದು । ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಯಾರ ಮನಸುಖ ಪಡುವುದು ।
ಅಂಥ ಮಧುರ ಸ್ವಭಾವ ರತನಜೀಯದು । ಎಂದೂ ಖೇದವೆನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ॥ 200

ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯ ಸಾರ । ಸಾಯಿಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಸ್ಥಿರಚರ ।
ಯಾರು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಕುಳಿತು ಸ್ಥಿರ । ಇದರ ಅನುಭವ ಪಡೆಯಬೇಕು ॥ 201

ಠಾಣೆ ಪಟ್ಟಣದೊಲೊಬ್ಬ ಬಡವ ದೀನ । ಚೋಳಕರ ಎಂಬ ಉಪನಾವದನ ।
ಕಂಡು ಅವನ ಭಾವಾರ್ಥವನ । ಗುರುವರ ಪ್ರಸನ್ನನಾದನು ॥ 202

ಮೊದಲೆಂದೂ ಸಾಯಿಯ ನೋಡದಿದ್ದವನು । ಹೇಗೆ ಸಾಯಿಯ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ।
ಪೂರೈಸಿ ಅವನ ಮನೋರಥವನು ಹೇಗೆ ಅನುಭವವನಿತ್ತರು ॥ 203

ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲದ ಭಜನೆಯಂಥದ್ದು । ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯದೇ ಪುರಾಣ ಓದುವದು ।
ಭಾವವಿಲ್ಲದೇ ದೇವರ ನೆನೆಯುವುದು । ಇವೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥಶ್ರಮ ಮಾತ್ರ ॥ 204

ಕುಂಕುಮತಿಲಕವಿಲ್ಲದ ಭಾಲ । ಅನುಭವವಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನ ವಿಫಲ ।
ಬರೀ ಪುಸ್ತಕದಿಂದೋದಿದ ಜ್ಞಾನವಿದಲ್ಲ । ಅನುಭವದಿಂದಿನ ತೂಗಬೇಕು ॥ 205

ಈ ಸಾಯಿಲೀಲಾ ಪ್ರಬಂಧವೇತಕ್ಕೆ । ನನಗಿಲ್ಲ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ।
ನನ್ನಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥ ಬರೆಸಿದುದಕೆ । ಪ್ರಯೋಜನವನೂ ಅವನೇ ಬಲ್ಲ ॥ 206

ಇದರಚಿಸಲು ಬೇಕು ಅಧಿಕಾರ ಉಳ್ಳವ । ನಾನಂತೂ ಸಾಯಿಯ ಚಾಕರಿ ಮಾಡುವವ ।
ಅವನದೇ ಈ ಗುಮಾಸ್ತಿತನವ । ಅವನ ಆಜ್ಞಾಧಾರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತಿರುವೆ ॥ 207

ಶ್ರೋತೃಗಳು ತೃಷಾಕೂಲ ಚಾತಕಗಳಿರಲು । ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥನು ಸ್ವಾನಂದ ಘನನಿರಲು ।
ಅಗಾಧ ಕಥಾ ಜೀವನವ ವರ್ಷಿಸಲು । ತೃಷೆಯು ಶಮನಗೊಳಿಸಲು ॥ 208

ಈ ವಾಣಿಯು ಯಾರ ಆಜ್ಞೆಯಲಿ । ಯಾರ ಚರಿತ್ರೆಯ ವರ್ಣಿಸುವದಿಲ್ಲಿ ।
ಅವನ ಪದರಜಕಣಗಳಲ್ಲಿ । ಈ ದೇಹವು ಉರುಳಾಡಲಿ ॥ 209

ಅವನೇ ಈ ವಾಚೆಯ ಪ್ರವರ್ತಕನು । ಅವನೇ ನಿಜ ಕಥೆಯನು ಹೇಳುವವನು ।
ಅವನ ಚರಣಗಳಲೇ ಈ ಚಂಚಲಚಿತ್ತವನು । ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಲಿ ॥ 210

ಹೀಗೆ ಈ ಕಾಯಕ ಮತ್ತು ವಾಚಿಕ । ಅದರಂತೆಯೇ ಈ ಭಜನೆ ಮಾನಸಿಕ ।
ಆಗಲೆನಗೆ ಅಕ್ಷಯ ಸುಖದಾಯಕ । ನಾ ದೀನ ಸೇವಕ ಸಾಯಿಗೆ ॥ 211

ಚರಿತ್ರೆ ನುಡಿವನು ಮತ್ತು ನುಡಿಸುವವನು । ಸಾಯಿ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿ ಇರುವನು ।
ಅಂದಾಗ ಅವನ ಶ್ರೋತೃವಾದರೂ ಹೇಗೆ ಭಿನ್ನನಾದನು । ಅವನೂ ಸಾಯಿಯಿಂದ ಬೇರೆ ॥ 212

ನೋಟಕ್ಕೆ ಕಾಣುವುದು ಚರಿತ್ರೆಯ ಕೇವಲ । ಆದರೂ ಈ ಲೀಲೆ ಸಾಯಿಯದೇ ಎಲ್ಲ ।
ತಾನೇ ಆಟಗಾರನಾಗಿ ಪ್ರೇಮಳ । ಈ ಆಟವನು ಹೂಡಿರುವ ॥ 213

ಅಗಾಧ ಸಾಯಿ ಬಾಬಾ ಚರಿತ್ರೆ । ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅನುಭವ ತೋರಿ ವಿಚಿತ್ರ ।
ಮಾಡಿ ನನ್ನನು ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರ । ನಿಜಭಾತ್ರ ಸಮುದಾಯವ ತೋರಿಸುವ ॥ 214

ಚರಿತ್ರವಲ್ಲ ಇದು ಸುಖದ ಧನ । ನಿಜ ಪರಮಾರ್ಥದ ಸೇವನ ।
ಪಡೆದು ಬಂದವನೇ ಸೇವಿಸುವನಿದನ । ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿ ॥ 215

ಅಗಾಧ ಗುರು ಕೃಪೆಯ ಮಹಿಮೆಯನು । ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿಡಬೇಕು ನಾವು ಭಕ್ತಿರಿದನು ।
ಅದಕಾಗಿಯೇ ಈ ಗ್ರಂಥ ಪರಿಶ್ರಮವನು । ಭಕ್ತ ವಿಶ್ರಾಮಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಗೊಂಡಿದೆ ॥ 216

ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಈ ಚರಿತ್ರೆಯನೋದಲು । ಸಂತುಷ್ಟವಾದೀತು ಶ್ರವಣ ಸಂಪನ್ನತೆಯು ।
ಕಥಾನುವೃತನು ವಾದದಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೀತಿಯು । ಭಕ್ತನಲಿ ಉದಂಡ ಬೆಳೆದೀತು ॥217

ತ್ರಿಪುಟಿ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಲು ಹಗಲಿರುಳು । ಹರಿವವು ಮಾಯಾ ಮೋಹ ಬಂಧನಗಳು ।
ಭಾವನೆಯು ದೂರಾಗಲು । ಶ್ರೋತೃಗಳು ಸುಖಸಂಪನ್ನರಾಗುವರು ॥ 218

ಹಿಡಿದು ಶ್ರೀಸಾಯಿ ಚರಣ । ಹೇಮಾಡನು ಅನನ್ಯಭಾವದಿ ಶರಣ ।
ಬಿಟರಲಾರ ಒಂದು ಕ್ಷಣ । ಚರಣದಲಿ ಅಖಂಡ ನಮನ ಅವನದು ॥ 219

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದೀತೆ ।
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚಸಿತೆ । ರತನಜಿ ಸಾಯಿ ಸಮಾಗಮೋನಾಮ ಚತುರ್ದಶೋಧ್ಯಾಯಃ
ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ಶುಭಂ ಭವತು ॥